

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΥΣΣΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ 29 Μαΐου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 160ον

Ἱερά Ἀγρυπνία

Ἀπόδοσις ἑορτῆς τοῦ Πάσχα

Τὴν Τρίτη 31η Μαΐου 2011 Ὥρα ἐνάρξεως 8:30 μ.μ. πέρασ 12:30 π.μ
(περίπου).

Τό πρωϊ τῆς Τετάρτης (1η Ἰουνίου) δέν θά τελεσθεῖ ἄλλη Θ. Λειτουργία.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ (Ιω. θ' 1-38)

Ο Χριστός στη θεραπεία του εκ γενετής τυφλού του σημερινού Ευαγγελίου, επιδιώκει με την επέμβαση αυτή να επικεντρώσει την προσοχή των ανθρώπων, όχι τόσο στη μυστηριώδη αιτία της τυφλώσεως, μα στην σκοπιμότητά της. Πώς και γιατί έπετράπει αυτή ή ασθένεια στον άνθρωπο; Ασφαλώς πρέπει να υπάρχει κάποιος σκοπός. Και ο σκοπός αυτός να αποκομίζει σωτηριώδη αποτελέσματα.

Σε όλα τα έργα του Χριστού βρίσκουμε έναν σκοπό. Ποιός είναι αυτός ο σκοπός; Μα ή σωτηρία του ανθρώπου και ή διάσωση της υπάρξεώς του. Γιατί τα έργα αυτού είναι «έγκεκρυμένα μόνο στη θεία και άφραστη βουλή Του».

«Γιατί είναι δυνατόν και από αυτό το πάθημα να δοξάζεται ο Θεός. Όταν λοιπόν ο ασθενής με τις ενέργειες του ιατροῦ θεραπευθεί από την ασθένεια που ένέκυψε πάνω του, τότε ποιός δέ θα θαυμάσει τον ιατρό;», κατά τον άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας.

Η θεραπεία λοιπόν του τυφλού είναι ή όρατή φανέρωση της δυνάμεως του Θεού. Πραγματώνεται δέ με την έγκόσμια παρουσία του Χριστού, «ό οποίος απέστáλη για να φωτίσει τον κόσμο, που κατέκειτο σκεπασμένος νεκρός στα σκοτάδια της πλάνης και της άμαρτίας».

Τα έργα του Χριστού έχουν ένα διπλό σκοπό. Πρώτο, περιλαμβάνουν τη θεραπεία του τυφλού, μα και κάθε ασθενούς ή έχοντος ανάγκη, ο οποίος προστρέχει στο Χριστό. Και δεύτερο, περιλαμβάνουν τον πνευματικό φωτισμό και την σωτηρία του τυφλού μα και κάθε ανθρώπου, ο οποίος θα αναζητεί τη διάσωση της υπάρξεώς του.

Από την άλλη πλευρά δέ ο πόνος, ή ασθένεια, ο θάνατος, έχουν και παιδαγωγικό σκοπό για τον άνθρωπο. Γίνονται πρόξενοι αυτογνωσίας και αίτησης συγγνώμης.

Καὶ μέσω αὐτῶν τῶν σωτηρίων καταστάσεων, ὁ ἄνθρωπος συναντᾷ τὸ Θεό. Φωτίζεται πνευματικά, ἐνδυναμώνεται μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐγκαρτέρηση καὶ τελικὰ ἀναγεννᾶται.

Ὁ τυφλὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, μὲ τὴν πρόσκαιρη τύφλωσή του, γίνεται δέκτης τοῦ ὕλικου καὶ πνευματικοῦ φωτός. Ὑποδέχθηκε τὴ θεία φώτιση καὶ φωτίστηκε ὀλόκληρη ἡ ὑπαρξὴ του. Φθάνοντας τελικὰ στὴν ὀλόθερμη, μὲ παρηρησία, ὁμολογία του: «Πιστεύω Κύριε, καὶ τὸν προσκύνησε ὡς Υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Κύριο».

Γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος θὰ διερωτᾶται ἂν πράγματι ὁ τυφλὸς ἔπαθε κάτι ἄδικο. Στερήθηκε βεβαίως τὴν ὄρασή του, μὰ ὁ Χριστὸς ὄχι μόνο τοῦ δίδει τὸ φῶς γιὰ νὰ ἰδεῖ τὸν κόσμον καὶ νὰ συναναστρέφεται μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Μὰ κυρίως τοῦ δίδει τὸ φῶς τῆς ψυχῆς γιατί ἔτσι γνώρισε τὸν Χριστὸ καὶ Τὸν ὁμολόγησε.

«Ἄδικήθηκε δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος στερούμενος τοῦ φωτός γιὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; Ἀλλὰ ποιά ἀδικία ἔπαθε ἄνθρωπε; Τὴν στέρηση τοῦ φωτός. Καὶ ποιά βλάβη προέκυψε ἀπὸ τὴν στέρηση τοῦ φωτός; Τοῦναντίον γιατί μᾶλλον εὐεργετήθηκε. Πῶς εὐεργετήθηκε; Διότι μὲ τὴ σωματικὴ ὄραση φωτίσθηκαν καὶ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του. Ὅστε ἦταν πρὸς τὸ καλὸ τοῦ αὐτῆ ἢ τύφλωσι. Γιατί μὲ τὴν γιαιρεία του ἦλθε καὶ ἡ ἐπίγνωσι τοῦ ἀληθινοῦ Ἡλίου, τοῦ Χριστοῦ».

Ὁ Θεὸς λοιπὸν ἔχει ἀπεριόριστη κυριαρχία ἐπάνω σ' ὅλα τὰ πλάσματά του καὶ μπορεῖ νὰ τὰ χρησιμοποιεῖ κατὰ πῶς Αὐτὸς κρίνει μὲ τὴ σοφία, τὴν ἀγαθότητά, τὴν ἀγάπη Του. Καλεῖ δὲ τοὺς ἀνθρώπους νὰ δοξολογοῦν τὸ ὄνομά Του, ὄχι φυσικὰ γιατί τὸ ἔχει ἀνάγκη, ἀλλὰ «ἐὰν ὁ Θεὸς δοξάζεται εἴτε δι' ἡμῶν εἴτε ἐν ἡμῖν, δὲν δημιουργηθήκαμε, μήτε ὑπάρχομε ἐπὶ ματαίῳ».

Ἔτσι, ἐτοῦτος ὁ τυφλός, πού δὲν ἀμάρτησε οὔτε αὐτός, οὔτε οἱ γονεῖς του, φανερῶνεται ὡς ὄργανο τοῦ σκοποῦ τοῦ Θεοῦ. Προορίζεται νὰ δείξει στὸν κόσμο τὰ θαυμαστά ἔργα τοῦ Δημιουργοῦ. Νὰ τοὺς πεί μὲ ἀπλὰ λόγια τί εἶναι καὶ τί δὲν εἶναι τὸ γεγονός νὰ βλέπεις.

Κι ἀκόμη ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ πού βλέπουν ἢ κάνουν πῶς βλέπουν κι αὐτοὶ πού δὲν βλέπουν, ἐνῶ μπορεῖ νὰ βλέπουν καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. «Καὶ νὰ ὑψώση τὸ θαῦμα στήν ἀνώτερη στάθμη τῆς κρίσεως, πού ἀληθινὰ χωρίζει τοὺς ἀνθρώπους σ' ἀνθρώπους μ' ἀνοιχτὰ τὰ μάτια καὶ σ' ἀνθρώπους μὲ κλειστὰ τὰ μάτια».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ τυφλὸς ἀποτελεῖ τὸ ὄργανο τοῦ Θεοῦ, ὅπως καὶ πιὸ πάνω τονίσαμε. Γιὰ νὰ φανοῦν τὰ θαυμαστά ἔργα Του. Καὶ τελικὰ αὐτὸς ὁ τυφλὸς γίνεται διδάσκαλος τοῦ δικαίου, τοῦ ἀληθινοῦ. Διακηρύσσει τὴν ἀλήθεια, ὑποστηρίζει τὸ δίκαιο, ἐκφράζει μὲ παρρησία τὴν ὁμολογία του πρὸς τὸν Χριστὸ ὡς Κύριο του καὶ Τὸν προσκυνάει ὡς Θεό.

Ἐμεῖς σήμερα, πού λέμε πῶς βλέπουμε· ἐμεῖς οἱ ἀνοιχτομάτηδες αὐτοῦ τοῦ κόσμου, μήπως πρέπει νὰ προσέξουμε ἰδιαίτερος τὸν τυφλὸ τοῦ Εὐαγγελίου; Μήπως πρέπει νὰ στρέψουμε γιὰ νὰ δοῦμε τὴν πραγματικὴ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων; Αὐτὴν τὴν ἀλήθεια, πού ἔβλεπε ὁ τυφλός, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τὴν ἀγνοοῦσαν;

Πράγματι ἔφθασε ἡ ὥρα νὰ γνωρίσουμε τὴν ἀλήθεια, πού εἶναι ὁ Χριστός. Εἶναι ἡ ὥρα ν' ἀνοίξουμε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας γιὰ νὰ φωτίσουμε τὴν ὑπαρξή μας. Καὶ νὰ ὁμολογήσουμε πῶς πιστεύουμε στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, πού παρέχει τὴν πραγματικὴ ἀναγέννηση.

Ἀρχιμανδρίτου Νικηφόρου Πασσαῶ.